

HELT
FEL
FORUM
ÁSA
GUSTAFSSON

200 000 på terapi. Ändå ljög jag för terapeuten.

Det är en sen kväll i november 2017. En väninna ringer och frågar om jag har sett hashtaggen. Det har jag inte så jag går ut på nätet. Jag möts av en flodvåg av berättelser. Om utsatthet, maktmissbruk, övergrepp, förminskningar och skam. Den natten kan jag inte sova. Vad är det som händer? Vad är det som har hänt? Det har väl inte hänt? Mig? Jag också?

Den här föreställningen handlar om tiden efter, om de ofrånkomliga insikter som kom i efterdyningarna. Om hur jag lagt 200 000 på terapi men ljugit för min terapeut. För att min skam tystat mig. När jag lyssnade på alla de tusentals berättelserna slogs jag av det. Att det jag varit med om och inte ens kunnat sätta ord på för mig själv var ett beteendemönster i en struktur där jag och oändligt många andra arbetande kvinnor ställts inför samma val. Valet mellan att stå ut eller stå utanför. Vi behövde vara tysta för att kunna göra våra jobb.

Jag bestämde mig för att söka upp min terapeut och berätta sanningen. Det tog mig fem år att våga.

Sen kom orden. Men det tog tid. Tid att kunna formulera vad som hänt, vad jag varit utsatt för. Att förstå att det var ett strukturellt beteende. Att fullt ut förstå vad en struktur är.

Makt och möjligheter.

Jag bestämde mig för att dela min berättelse, att göra scenkonst av den. Jag ville berätta den med humor och på djupaste allvar. Inte med humor som flykt utan med humor som metod för att prata om svåra saker. Och jag ville göra det med mycket musik.

Men framförallt: Helt på mina egna villkor. Jag tänkte mycket på hur utlämnad man är som skådespelare i en regisituation. Det var ett förhållande jag samtidigt ville titta närmare på.

Finns det andra sätt att arbeta på, där relationen inte bygger på makt och underordning utan på samskapande och jämlikhet? Jag ville utforska möjligheterna och istället för att ge all makt till en enväldig regissör formulerade jag en samskapande process och bjöd in åtta kollegor att vara en del av ett konstnärligt kluster. Ett kluster av scenkonstnärer där var och en gjort nedslag under arbetets gång och bidragit med sitt perspektiv, sina erfarenheter och sin metod till föreställningen. Processen har varit spännande,

både konstnärligt och personligt, men också en stor utmaning. Den har krävt en särskild sorts ärlighet och tillit mellan oss i klustret. Det vill jag ska synas och kännas i salongen. En känsla av att vara utmanad men samtidigt trygg. Så som en bra arbetsmiljö ska vara. För hur långt kan vi inte gå när vi går tillsammans, i tillit och respekt?

Kära publik. Välkomna till vår föreställning.

Team Helt fel forum.

Text och medverkan: Åsa Gustafsson

Musik* och medverkan: Lotta Wenglén

*Sorg och vrede i moll utan spons: Åsa Gustafsson

*Ålta: Charlie Brolund

Konstnärligt kluster:

Anna Ulén

Anna Wemmert Clausen

Karin Dahlström

Lotta Wenglén

Lucia Cajchanova

Nina Haber

Tove Wiréen

Viktoria Folkesson

Produktion: Åsa Gustafsson kompani och Johnna Arlid

Foto: Lina Ikse

Grafisk form: Pål Eneroth

Tack Konstnärnämnden och Göteborgs stad för stöd

Tack till min sponsor Wibe ladders

Tack till Charlotte Frejholtz CAPSA Paris

Tusen tack Martina Wahlström, Lena Lind Brynstedt, Ebba Berg, Fredrik Egerstrand, Jennie Dielemans, Chuck Bruno, Guran, Maja Eriksson, Margot Vogel, Helena Gezelius, Returkultur, Mattias Hök, Anna Brorsson, Tove Eneroth, Linda Bill, Suz Åberg, Fabian Engström, Anton Adielsson, Bo Melin, familj och vänner